

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/109/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7717200895
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Cakoci
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7717200895.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Cakociho a sudcov JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Petra Tutka, v právnej veci navrhovateľa V. G., nar. XX.X.XXXX, bytom v Č. Q. Č.. XXX, zastúpeného Mgr. Janou Šepel'ovou, advokátkou Advokátskej kancelárie so sídlom v Humennom, Štefánikova č. 17, proti odporcom: 1. Československej obchodnej banke, a.s., so sídlom v Bratislave, Michalská 18, IČO: 36 854 140 a 2. DUPOS dražobnej, spol. s.r.o., so sídlom v Trnave, Tamaškovičova 18, IČO: 36 233 935, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Michalovce zo dňa 8.2.2017 č.k. 5C 6/2017-16 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Stranám sporu n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia a žalovaným náhradu trov konania nepriznal.

2. Týmto uznesením rozhodol o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa navrhovateľ domáhal uložiť odporcom v 1.a 2. rade zdržať sa výkonu záložného práva a vydraženia nehnuteľnosti, zapísaných na LV č. XX kat.úz. Č. Q. ako stavby rodinného domu so súpisným číslom XXX, stojaceho na parcele C - KN č. XXX, parcele C - KN č. XXX, záhrady o výmere 2536 m² a parcely C - KN č. XXX, zastavanej plochy a nádvorja o výmere 1109 m². Tohto návrhu sa domáhal na základe tvrdenia, že s odporkyňou v 1. rade uzavrel spolu so svojou bývalou manželkou úverovú zmluvu dňa 30.3.2009, na základe ktorej im banka poskytla spotrebný úver vo výške 32.800,- eur na refinancovanie úveru a rekonštrukciu rodinného domu. Poukázal na to, že úver bol zabezpečený zriadením zmluvného záložného práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XX. Poukazoval na skutočnosť, že spolu s manželkou podpisovali úverovú zmluvu a aj keby podpísali aj všeobecné obchodné podmienky, ešte to nesvedčí o tom, že boli so zmluvou či všeobecnými obchodnými podmienkami oboznámení a prijali ju spôsobom, z ktorého by bol zrejmý ich súhlas s obsahom zmluvy a VOP. Ďalej uviedol, že z dôvodu nesplácania dlhu bolo na základe realizácie zmluvného záložného práva prikrôčené k vykonaniu dobrovoľnej dražby odporcom v 2. rade dňa 8.2.2017 ako prvé kolo dražby. Poukázal na to, že vlastníckmi dražených nehnuteľností sú O. G. v pomere 1/2 (matka navrhovateľa), F. G. v podiele 1/4 (brat navrhovateľa) a taktiež navrhovateľ v pomere 1/4. Poukázal na to, že v uvedenom rodinnom dome býva spolu so svojou matkou, inú možnosť bývania nemajú a ani nemajú možnosť si ho žiadnym spôsobom zabezpečiť. Konštatoval, že k nesplácaniu záväzku zo zmluvy, ktoré viedlo až k výkonu záložného práva došlo pričinením jeho bývalej manželky, ktorá ho počas spoločného užívania zavádzala a stále tvrdila, že všetky splátky sú uhrádzané načas. Má za to, že vo veci je potrebné prihliadnuť na skutočnosť, že po rozvode manželstva nebolo vyporiadané BSM a jeho bývalá manželka by sa mala taktiež podieľať na úhrade dlhov vzniknutých počas ich manželstva, pričom v najbližšej dobe podáva návrh na vyporiadanie BSM. Má za to, že odporca v 1. rade uplatňuje výkon záložného práva bez právneho dôvodu a v lehote,

ktorú mu súd určí podá žalobu vo veci samej o určenie neexistencie záložného práva. Tvrdí, že výkon prípadnej dražby ho ohrozuje na jeho právach a spôsobí mu vážnu ujmu, ku ktorej by došlo uplatnením záložných práv možnou dražbou s následným udelením príklepu.

3. Súd prvej inštancie odôvodnil uznesenie s poukazom na ust. § 324 ods. 1, § 325 ods. 1 a 2 písm. d/ a § 326 ods. 2 C.s.p. a dospel k záveru, že navrhovateľ v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neosvedčil potrebu neodkladnej úpravy pomerov strán sporu vo vzťahu ku konaniu vo veci samej. Predmetom budúceho konania vo veci samej má byť neexistencia záložného práva, ako to navrhovateľ uvádza v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Neuvádza však ani jeden dôvod, pre ktorý by záložné právo nemalo existovať. V návrhu tvrdí, že podpisoval s bývalou manželkou úverovú zmluvu a úver bol zabezpečený zriadením zmluvného záložného práva k označeným nehnuteľnostiam. Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti je legálny spôsob zabezpečenia pohľadávky veriteľa. Ak navrhovateľ tvrdí, že záložné právo neexistuje, musia z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyplývať aspoň také základné skutkové a právne tvrdenia odôvodňujúce právo, ktorému sa má neodkladným opatrením poskytnúť ochrana. Má za to, že navrhovateľ iba konštatuje, že konaním vo veci samej sa mieni domáhať neexistencie záložného práva, ale bez jediného konkrétneho odôvodnenia. Z uvedeného súd prvej inštancie vyvodil záver o neosvedčení nároku, ktorému sa má v základnom konaní poskytnúť ochrana navrhovaným neodkladným opatrením. Má za to, že navrhovateľov návrh je bez akejkoľvek výpovednej hodnoty k budúcemu predmetu konania. Z týchto dôvodov návrh zamietol.

4. Proti uzneseniu podal včas odvolanie navrhovateľ. Tento žiadal napadnuté uznesenie zmeniť a jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu vyhovieť. V odvolaní uviedol, že k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nepredložil úverovú zmluvu, ktorej súčasťou je aj zabezpečenie úveru a to zmluvou o zriadení záložného práva a to z dôvodu, že v čase podania návrhu touto zmluvou nedisponoval resp. nepodarilo sa mu ju nájsť. Preto v odvolaní uvedený nedostatok odstránil a pripojil aj kópiu úverovej zmluvy zo dňa 30.3.2009. Poukázal na to, že pri podpisovaní zmluvy spolu s bývalou manželkou vystupovali ako spotrebiteľia vo vzťahu k službe t.j. úveru, ktorý bol označený ako spotrebný a právny predchodca odporcu v 1. rade vystupoval ako dodávateľ poskytujúci uvedenú službu v rámci predmetu svojho podnikania. Z uvedeného vyvodzuje, že sa jedná o spotrebiteľský úver, teda o občianskoprávny vzťah. Má za to, že v úverovej zmluve sú ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech neho a jeho bývalej manželky ako spotrebiteľov. Aj keď nepopiera, že uvedenú úverovú zmluvu obaja podpísali a aj pokiaľ by podpísali všeobecné obchodné podmienky, ešte to nesvedčí o tom, že boli so zmluvou, či všeobecnými obchodnými podmienkami oboznámení a prijali ju spôsobom, z ktorého by bol zrejmy ich súhlas s obsahom zmluvy a všeobecných obchodných podmienok. Opätovne uvádza, že v danom prípade je dôvodnou obava, že by výkon záložného práva, či prípadnej dražby ho ohrozil na jeho právach a spôsobil mu vážnu ujmu a to jeho vystaňovaním z nehnuteľností spolu s matkou a opätovne podotýka, že nemajú zabezpečené žiadne iné náhradné ubytovanie, preto prostredníctvom neodkladného opatrenia sa domáha dočasnej úpravy pomerov účastníkov, keďže má za to, že je tu obava, že by výkon záložného práva a jeho prevedenie bolo hneď od prvopočiatku na základe neprimeraných požiadaviek odporcu v 1. rade, čo do výšky plnenia. Opätovne poukázal na svoju snahu splácať navrhovateľovi splátky z poskytnutého úveru.

5. Odvolací súd preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie podľa ust. § 380 C.s.p. v rozsahu navrhovateľom uvádzaných odvolacích námietok a na základe toho dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

6. Súd prvej inštancie sa správne vypořiadal so zákonnými podmienkami pre nariadenie neodkladného opatrenia a aj správne o návrhu rozhodol, pokiaľ tento zamietol s poukazom na to, že navrhovateľ nepreukázal splnenie týchto zákonných podmienok.

7. Za vecne správne a výstižné považuje odvolací súd aj dôvody prvoinštančného uznesenia a preto sa v súlade s ust. § 387 ods. 2 C.s.p. obmedzuje na konštatovanie správnosti týchto dôvodov a s poukazom na obsah odvolacích námietok navrhovateľa považuje k týmto za potrebné dodať.

8. Z ust. § 325 C.s.p. vyplýva, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie v 2 prípadoch a to ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je daná obava, že exekúcia bude ohrozená. V rámci Civilného sporového konania je nariadenie neodkladného opatrenia možné iba na návrh a za

splnenia zákonných predpokladov. Vzhľadom na skutočnosť, že súd rozhoduje o tomto návrhu v krátkej lehote a spravidla bez nariadenia pojednávania, bez výsluchu a bez vyjadrenia protistrany, z procesného hľadiska je zásadným determinantom obsah samotného návrhu. Vo vzťahu k uvedeným predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia pritom zákon výslovne vyžaduje, aby navrhovateľ uviedol opísanie rozhodujúcich skutočností, odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov, alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená. Splnenie aspoň jedného zo základných predpokladov nariadenia neodkladného opatrenia musí teda súd primárne vyhodnotiť na základe návrhu a to z rozhodujúcich skutočností, ktoré podľa navrhovateľa odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov, alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená. Požiadavka odôvodnenosti bezprostredne súvisí s vecnou argumentáciou a netýka sa dokazovania v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré má povahu osvedčovania. Navrhovateľ teda musí súd opísaním rozhodujúcich skutočností presvedčiť o potrebe nariadiť neodkladné opatrenie v záujme dosiahnutia ochranného účelu, ktorý je pre tento inštitút charakteristický. To predstavuje argumentačnú líniu v zmysle zákonom vyžadovaného odôvodnenia. Rozhodujúce skutočnosti musí navrhovateľ náležitým spôsobom osvedčiť, čo z kvalitatívneho hľadiska nedosahuje intenzitu plnohodnotného dokazovania v zmysle § 185 a násl. C.s.p..

9. Odvolací súd sa zhoduje so závermi súdu prvej inštancie, že navrhovateľ vo svojom návrhu takto rozhodujúce skutočnosti neosvedčil. Za tieto rozhodne nemožno považovať všeobecné tvrdenie navrhovateľa o tom, že v úverovej zmluve sú ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech navrhovateľa a jeho bývalej manželky ako spotrebiteľov. Toto svoje tvrdenie totiž žiadnym spôsobom nekonkretizoval spôsobom, aby uviedol ktoré konkrétne ustanovenia úverovej zmluvy majú spôsobovať ním tvrdenú nerovnováhu a v čom táto má spočívať. Rovnako žiadnym spôsobom nekonkretizoval ani časti všeobecných obchodných podmienok, s ktorými navrhovateľ, resp. jeho manželka ako spotrebiteľia nesúhlasili napriek tomu, že s ich znením boli oboznámení. Správnym je preto záver súdu prvej inštancie o tom, že navrhovateľ neosvedčil právny vzťah, ktorému by bolo možné poskytnúť dočasnú ochranu prostredníctvom inštitútu neodkladného opatrenia. Na takomto stave sa nezmenilo nič ani počas odvolacieho konania a navyše odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že navrhovateľ súdu ani nepredložil zmluvu o zriadení záložného práva, ktorá mala zabezpečovať splnenie povinnosti dlžníkov z úverovej zmluvy a realizácia ktorej sa má vykonať prostredníctvom dobrovoľnej dražby. Navrhovateľ nesprávne poukazuje na skutočnosť, že uvedená zmluva o zriadení záložného práva má tvoriť súčasť úverovej zmluvy, keďže z jej obsahu vyplýva, že dlžníci sa iba zaviazali zabezpečiť návratnosť úveru zmluvou o zriadení záložného práva na označené nehnuteľnosti. Skutočnosť, že zmluva o zriadení záložného práva sa mala uzavrieť až v budúcnosti a teda netvorí súčasť úverovej zmluvy vyplýva aj zo skutočnosti, že jej účastníkmi ako záložcovia sú aj ďalšie osoby, ktoré vôbec neboli účastníkmi úverovej zmluvy a to matka a brat navrhovateľa. Navrhovateľ teda vôbec súdu nepredložil zmluvu o zriadení záložného práva.

10. Za nedôvodnú považuje odvolací súd aj odvolaciu námietku navrhovateľa, ktorý poukazuje na možnosť ohrozenia jeho práva bývania, ako aj práva bývania jeho matky. Záložcom pri uzatváraní záložnej zmluvy totiž muselo byť zrejmé, že v prípade realizácie záložného práva môže byť toto ich právo obmedzené a navyše ochrany tohto svojho práva sa môžu domáhať aj v rámci realizácie záložného práva.

11. S poukazom na tieto dôvody odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 C.s.p..

12. Rozhodnutie o trovách odvolacieho konania sa zakladá na ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p.. Neúspešnému navrhovateľovi náhrada trov odvolacieho konania nepatrí a odporcom odvolacie trovy nevznikli, preto odvolací súd nepriznal stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.